

Edebi Dili Şiir

– Özçiçek · 25 Haziran 2016

Hayvanlar koklaşa koklaşa, insanlar konuşa konuşa anlaşılır

Altı bin beş yüz dille insanoğlu, konuşur
Değişik lehçelerle, anlaşıyor her toplum.
Irklar gibi diller de, tarihine danışır
Tek dil konuşan millet, birden yok olmaz bumbum.

İngiliz topluluğu, kuvveti dilden alır,
Dil eğitimi ile, çoğalır topluluğu.
Dil zırhı koruyucu, kurşun etkisiz kalır
Daima başta durur, milli şerefin tuğu.

Dilin özetlenmesi, şiirlerin türüdür,
Dil tarihi milletin, değişmez kültürüdür.

Kirli suları seyret, aka aka durulur,
Edebi yaz şairim, okuyan sana baksın,
Kurşundan yılmayan us, tatlı sözle vurulur
Senin o kaleminden, dünyaya sevgi aksın.

Kapkara mürekkebin, enfes şiire aksın,
Pisliği temizleyen, şelale ve ırmaksın.
Sevgi yolculuğunda arzulanan duraksın
Akıl kiremidinden, kalıcı sevgi aksın.

Şiir; yuvarlanan taş, kir, pas, ve yosun tutmaz,
Mikroplu şiirlere, ozanlar el uzatmaz.
Şiir gönül pınarı, kaynağını unutmaz
Sen hızını hiç kesme, eser kalplere aksın.

Sen işleyen demirsin, özün asla paslanmaz,
Güzeli bulamazsa, çirkinliğe yaslanmaz.
Şair, şaire, ozan bülbüldür gülsüz olmaz
Şiirlerin hecenin, müzik gölüne aksın.

Solmadı,solmayacak;Türk'ün şiir Çiçek'i,
Kültürü terk etmeden,görmelidir gerçeği.
Edebiyat gurubu, dılcilerin peteği
Onlara doğru akma,onlar hep sana aksın,
-----3590-----11/01/2016-----